

БАГАТО вже написано книг і статей про партизанів Великої Вітчизняної війни, проте, мабуть, ніколи повністю не буде розкрито форми і методи народної боротьби проти окупантів. Першими почали активно діяти проти гітлерівців партизани, яких очолювали С. А. Ковпак та С. В. Руднев. Уже у вересні 1941 року на дорогах Путильського району

ських стоянок. Така стоянка збереглася біля села Березове в урочищі Ковалі. Тут майже півроку у часи війни перебувало партизанське з'єднання ім. Боженка (командир Рудич, комісар Майстренко).

Найбільше відзначились у боях з окупантами командири диверсійних груп Рівненщини Микола Орлов та Петро Талах. Про це свідчать їх високі

нагороди. Зокрема М. С. Орлову присвоєно звання Героя Радянського Союзу, а П. М. Талах був удостоєний ордена Леніна. За бойову діяльність в тилу ворога високими нагородами були відзначені і рокитнівчани. Василь Самосюк з села Остки - орденом Леніна, Кирило Кузьмич - орденом Червоного Прапора, автор цієї статті - орденом Вітчизняної війни першого ступеня та медаллю «Партизан Вітчизняної війни» другого ступеня.

В роки фашистської окупації карателі знищили в районі тисячі

**Рокитнівщина була
краєм партизанським**

автомашини, вибухнули міни, горіли склади. З'єднання ковпаківців прославилося своїми героїчними рейдами по тилах ворога із Сумщини до Брянських лісів, з Брянських лісів до українського Полісся, з Полісся до Карпат.

Прославленому партизанському ватажку Сидору Артемовичу Ковпаку двічі присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Згідно з Указом Президента України Л. Кучми 22 вересня відзначається День партизанської слави — саме в цей період розпочали бої з окупантами ковпаківці.

Велику організаторську роботу з розгортання партизанського руху в тилу ворога провело з'єднання Героя Радянського Союзу О. М. Сабурова. Воно нараховувало в своєму складі 7700 чоловік. Із з'єднання було виділено за роки війни 25 загонів для самостійної діяльності. За вказівкою О. М. Сабурова два партизанські загони було створено в нашому районі — це ім. Дзержинського та ім. Котовського, які очолили І. Галицький та П. Плесконосів. Це була цілеспрямована діяльність на розширення партизанського руху в тилу ворога.

Партизани активно діяли на всій окупованій ворогом території. Лише на Рівненщині періодично вели бої з німцями партизанські загони з'єднання Василя Бегми, Івана Федорова, Олександра Сабурова, Антона Бринського, Івана Шитова, Антона Одухи, Михайла Наумова, з'єднання ім. Боженка М. А. Рудича, загони Дюгербія Узденова, Дмитра Медведєва, Василя Яремчука.

І через багато десятиліть у лісових масивах району можна побачити місця партизан-

Старе Село, Кам'яне, Будки-Кам'янські, Борове, Нетребу та інші. В боях з окупантами на території району загинуло і чимало народних месників. Серед них командир батальйону сабурівського з'єднання Павло Рева, помічник полковника В. А. Бегми капітан Степан Качура, командир Глухівського партизанського загону із з'єднання С. А. Ковпака Петро Голуб, партизан із загону «Переможці» Антоніо Бланко, розвідник із з'єднання В. А. Бегми Петро Юрков, керівник підпільної групи на станції Остки Григорій Цюра та інші. Пам'ять про них повинна жити вічно. Адже герої минулої війни не вмирають, вони постійно з нами, якщо ми про них пам'ятатимемо.

А відомий український режисер Олександр Довженко писав: «Партизани — наша слава, наша гордість. Партизани — це ті сини України, перед якими знімуть шапки цілі століття, якими гордитимуться цілі покоління, складатимуть про них думи і пісні. Це невмирущий символ безсмертя нашого доброго і чесного народу». Будемо сподіватись, що так воно і буде. Адже про подвиг народу, який розгромив фашизм, забувати грішно.

На закінчення хочу від імені президії районної ради ветеранів війни і праці привітати всіх зі святом — Днем партизанської слави, побажати доброго здоров'я, щастя, радості в житті на довгі роки.

Андрій ГРЕЧКО, колишній командир диверсійної групи загону ім. Дзержинського з'єднання В. А. Бегми, полковник у відставці, почесний ветеран України.

На фото: А. Г. Гречко під час служби в армії.